

A riasztást követően egy bő óra múlva már hiába érkezett a segítség

Nem jött a mentő, meghalt

A mentőket okolja édesanyja haláláért egy dorozsmai férfi, aki hiába tárcsázta a 104-et, a diszpécser az ő kérésére nem irányított mentőautót a dorozsmai házhoz. Amikor egy órával később orvos riasztotta őket, már jöttek, de későn érkeztek. A szolgálatnál vizsgálatot indítottak.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Pénteken temették el azt az idős néni, akinek haláláért a család a mentőszolgálatot okolja. Püski Gyula úgy gondolja, ha komolyan vették volna riasztásukat, édesanyja talán még ma is élne.

A hetvenéves néni hétfő hajnalban lett rosszul. Azonnal a vérnyomásmérőért nyúlt, de többszöri próbálkozása ellenére a műszer nem tudta azt mérni. Felébresztette férjét, kiment a fűdőszobába, majd leült a konyhában. Ekkor ébredt fel fia, akinek elmondta, ilyen rosszul, mint most, még soha nem érezte magát. A néniére időnként rátörtek rosszulletek, amely a vesekezelés alatt álló betegeknek gyakori, ezek azonban sokkal rosszabbak voltak, mint a korábbiak. Püski Gyula is próbálta megmérni édesanyja vérnyomását, neki sem sikerült. A férfi felhívta a 104-et, a mentőszolgálatot. Az ügyeletes azonban folyamatosan azt kérdezgette, mennyi a néni vérnyomása, nem értette meg, hogy mérhetetlenül alacsony. Majd mondott valamit, amit a férfi nem értett és letette a telefont.

Eközben felesége, Püskiné Dancsó Renáta végig anyósa

A család elkészítve idézi fel a tragédia mozzanatait.

Fotó: Miskolczi Róbert

mellett ült. Beszélgetett vele, fogta a kezét és nyugtatgatta, hogy mindjárt itt lesz a mentő. Húsz perc telt el ezzel. Szólt férjének, hogy hívja fel ismét a mentősöket, kérdezze meg, hol vannak. Ekkor tudták meg, hogy a diszpécser nem mentőt, hanem az ügyeletes orvost indította útnak.

Háromnegyed órával a riasztás után érkezett meg a fiatal doktornő, aki megállapította, a néni valóban mérhetetlenül alacsony a vérnyomása. Ekkorra már az idős asszony zavart volt, a kérdésekre sem tudott válaszolni. A doktornő kihívta a rohammentőt, mást azonban nem igazán tudott tenni, hiszen megfelelő felszerelés sem volt nála. A ko-

csi 10 perc alatt meg is érkezett, ekkorra azonban a néni kómába esett. Próbálták újraéleszteni, de már nem sikerült megmenteni az életét.

Püskiék még aznap panaszt tettek a mentőállomáson. Nem értik, miért nem hittek nekik, amikor elmondták, nagy baj van. Felháborítónak tartják, hogy a diszpécser egy személyben dönt arról, a riasztás sürgős, vagy elég kiküldeni az orvosi ügyeletet. Ilyen esetekben néhány perc is számíthat, ám ők egy órán keresztül néztek tehetetlenül, hogy orvosi segítség híján a néni egyre rosszabb állapotba kerül.

Püski Gyula elmondta, a mentőállomáson azzal védekeztek,

hogy nem tájékoztatta őket arról, hogy édesanyja dialízises. Ő azonban úgy gondolja, mivel elmondta, hogy vesebeteg, ez egyértelmű volt.

A mentőszolgálatnál a férfi bejelentése alapján vizsgálat indult, ami még nem fejeződött be – tudtuk meg az állomás vezetőjétől.

A család azonban nem bízik abban, hogy számukra megnyugtató döntés születik. Pert is fontoltnak, ám tudják, ez rengeteg pénzbe kerülne. Lapunkat azért keresték meg, mert úgy gondolják, az ilyen ügyeket nem lehet elhallgatni, és bíznak benne, hogy talán mással ilyen már nem fordul elő.

Felmérést készít a gondozási központ Mártélyon

Ebéd, gyógyszer és jó szó

Jó néhány nehéz sorsú embernek jelent segítséget a mártélyi gondozási központ, amelynek munkatársai az ebédeltetés és a gyógyszerek beszerzése mellett a rászorulóknak ügyes-bajos dolgai is intézik. Most felmérést és saját használatú térképet készítenek Mártély egész külterületéről.

Évtizedek óta él egyedül Mártély melletti tanyáján Dezső János. Az ötvenes éveiben járó férfi egykor szüleihez tartozott, de a mára elhanyagolttá vált házat, most azonban már csupán két kutyája jelenti számára a társaságot. Ritkán térnek be hozzá látogatók, így aztán napjai magányosan telnének, ha nem foglalná le magát néhány jószágának ellátásával, s nem járna be nap mint nap a falu gondozási központjába ebédelni.

János évekkal ezelőtt betegsége miatt kényszerült segítséget kérni az intézmény munkatársaitól. Belátta, hogy egyedül nem boldogul tovább, s csak akkor tud felépülni, ha ebben támogatást kap. Betegségéből talpra állt ugyan, de mégsem gyógyult meg teljesen, ezért továbbra is igénybe veszi a gondozási központ segítségét. Náluk ebédel, s gyógyszereinek beszerzését is az intézmény munkatársaira bízta. Most éppen azon gondolkodik, hogy vásárol egy mobiltelefont, ami baj esetén jól jönne a tanyán. A készülmék megvételében is kikérte a gondozók tanácsát.

János számára a szociális létesítmény és annak dolgozói jelentik a „hidat” a külvilághoz. Itt a lelke ápolásán kívül a megjelenésével is törődnek, ha kell, levágják a haját, szakállát, kimossák a ruháit.

A férfihez hasonló, nehéz sorsú, segítségre szoruló ember több is akad Mártélyon és környékén. Az idősekkel együtt naponta 29 rászorulóhoz járnak rendszere-

sen házi gondozásra az intézmény munkatársai. Emellett 46-an étkeznek naponta a központban.

A szociális munkát végzőknek ügyelniük kell arra, hogy a segítségnyújtás ne lépje túl azt a határt, amikor a gondozott kiszolgáltatottá válik – magyarázta Joóné Bene Aranka, a mártélyi létesítmény vezetője. Nem szabad, hogy a rászoruló élete túlságosan függjön az intézmény munkatársaitól. Tanácsokkal, egy kis irányítással tehetnek a legjobbat ezeknek az embereknek. Persze akadnak olyanok is, főként az idősek, akiknek mindez már nem elég, s teljes gondozásra szorulnak.

Az intézmény már a télre ké-

szül: munkatársai fölkeresik az összes tanyát, amely Mártély külterületéhez tartozik. Összeírják, kinek van mobiltelefonja, ki rendelkezik olyan járművel, amely nagy hóban is használható. Azt is följegyzik, kik igénylik, hogy télen eltakarítsák helyettük a havat. Az adatok nyomán saját használatú térkép készül, amely megkönnyíti a munkát. Az intézményvezető azt mondja, tanulni akarnak a legutóbbi tél tapasztalataiból, s egy szélesebb körű lakossági összefogást szeretnének megszervezni annak érdekében, hogy rendkívüli időjárási körülmények között se maradjon senki segítség nélkül.

S. T. A.

Jánost tanyáján is gyakran felkeresi a gondozónő. Fotó: Tésik Attila

96 éves – várjon türelemmel!

Türelemre intettek egy 96 éves szegedi néni, aki egy éve nyugdíjmelést kért. Gondviselője felháborodott a levélen, bár valószínűsíti, nem nézték meg, hogy egy majd 100 éves asszonynak címezték a formanyomtatványt.

A szegedi Juhász néni azzal kereste meg szerkesztőségünket, hogy felháborította a nyugdíjbiztosítási igazgatóságtól minap kapott levél. A nyugdíjas nő férje 96 éves nagynénijének kért még egy évvel ezelőtt méltányossági nyugdíjmelést. A néni 55 éves kora óta nem dolgozik, jelenleg 39 ezer forintot kap havonta. Gondviselői szintén nyugdíjasok, ezért kérték a nyugdíjbiztosító segítségét még tavaly szeptemberben. Januárban kapták meg a hivatal választ, amelyben arról értesítették őket, hogy a sok kérelem és a szűk keret miatt nekik már nem jutott pénz, ám kérelmüket továbbra is szem előtt tartják.

Néhány napja újabb levél érkezett a nyugdíjbiztosítótól. Ebben szintén a kérelmek nagy számára hivatkoztnak, és tájékoztatják Juhásznékat, hogy bár a méltányossági nyugdíjmelésekre szánt keret ismét el fogott, a kormány pótlólagos forrást biztosít novemberben. Ennek megérkezése után ismét elbírálják kérelmüket, addig is szíves türelmüket kérik.

Ez az utolsó mondat háborította fel az idős néni gondviselőit. Szívesen megkérdeznék a nyugdíjbiztosító igazgatójától, aki a levelet szignálta, hogy 96 évesen hova legyen türelemmel. Valószínűleg minden igénylőnek ezt a levelet küldték ki, de úgy vélik, legalább megnézhetnék volna, milyen idős a címzett.

T. K.

Családi események

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT

Rutai Attila és Bornemisza Zsuzsanna, Frieber Ferenc János és Bán Gabriella, László Zoltán Tamás és Dunai Margit, Török János Imre és Király Bernadette Ágnes, Hajnal Tamás és Nagymihály Zsuzsanna, dr. Rácz Gábor Zoltán és dr. Hartai Zsuzsanna, Benkó László és Licsák Ildikó, Tóth Zoltán és Olajos Ágnes, Szabó Zoltán János és Savanya Éva, Madarász László és Mátó Eszter, dr. Papp Zsolt György és dr. Fekete Mónika Edit, Mátrai Tibor és Eczet Brigitta, Csobán József Péter és Diviki Andrea Szilvia, Paksi Péter és Kovács Tímea, Kocsis Ferenc és Sitkei Marianna, Mányi Norbert és Kónya Bettina Dóra, Fébert Richárd és Fülöp Tímea Zsuzsanna, Loth Péter és Polyák Anita, Nagy László és Németh Erika, Horváth Tibor és Török Ildikó, Nagy Tamás Árpád és Kordás Alexandra Zsuzsanna, Kovács Tibor László és Zsigle Andrea, Bozóki Ferenc Zoltán és Varga Klára Judit.

SZÜLETETT

Remete Rolandnak és Kis Anitának Roland, Faso Salvatorénak és Haszur Mária Anna és Laura, Nyilas Istvánnak és dr. Turai Krisztina Annának Enikő, Márta Gábornak és Bodó Renátának Dániel, dr. Resch Béla Endrének és Páli Mónikának Béla Márton, Tóth Péternek és Gajdacs Mónikának Balázs, Sultis Lászlónak és Tóth Katalinnak Virág, Gulyás Csabának és Béres Editnek Anita Anett, Varga András Zsoltnak és Kószó Eszternek Zsolt András, Szabados Zoltánnak és dr. Ambrus Andreának Noémi, Dömök Attilának és Donka Mónikának Jázmin, Kancsár Józsefnek és Kiss Orsolyának Mirjam Fruzsina, Bálint Mátyás Gábornak és Csehó Editnek Bence, Varga Zsoltnak és Baranyi Ágnesnek Zsombor, Dunai Sándornak és Koródi Alexandrának Adrienn, Maczkó Jánosnak és Szedmák Anikó Tündének Tünde, Magyar Leventének és Oltványi Katalinnak Máté és Gergely, Vidéki Jánosnak és Mészáros Szilvia Évának Szilárd, Kozma Tibornak és Szeri Beátának Levente, Hernádi Sándornak és Balogh Anita Edinának Marcell Sándor, Vili Péternek és Hegedűs Amáliának Péter, Dinka Ferencnek és Szikora Teréziának Boglárka Zsuzsanna, Kovács Sándornak és Pallag Gabriellának Réka Gabriella, Kelemen Zoltán Bélának és Farkas Katalinnak Ilona Katalin, Balla Csabának és Egedi Anita Violetának Norbert, Szőnyi Szabolcsnak és Zelenák, Piroskának Bence,

Tóth Szabolcsnak és Szabó Krisztinának Etele, Deák Zoltán Imrénének és Retkovszki Mónikának Zoltán Tamás, Kovács Andrásnak és Forgó Györgyi Jankának Domonkos, Zs. Somló Krisztiánnak és Somló Marianna Katalinnak Dániel Bálint, Fűrj Kálmán Istvának és Kocsis Ildikó Évának Ádám, Fodor Istvánnak és Erényi Györgyi Rózsának Györgyi Mária, Hunyi Róbertnek és Bánóczki Ildikónak Bálint, Szalma Csabának és Gilinger Anettnek Máté Levente, Pető Bálintnak és Joó Annának Réka, Szabó Lászlónak és Török Ildikónak Zsófia, Sirok Gábornak és Gilyan Zsuzsannának Robin, Csányi Zoltánnak és Kelemen Tünde Andreának Evelin Eszter, Szőgi Zoltánnak és Csikós Erikának Noel Zoltán, Szabó Józsefnek és Kaszab Nórának Judit, Csonka Gábornak és dr. Zolnay Kriszta Beatrixnek Daniella Kriszta és Dániel Gábor nevű gyermeke.

MEGHALT

Virgoncz Endre Tibor, Hatos Józsefné Kiss Erzsébet, Herceg Zsolt Gábor, Francia László Istvánné Schimerling Klára, Végi Józsefné Nagy Erzsébet, Turzó Károly, Antal Lászlóné Kozma Rozália, Nagy József, Halász Józsefné Terhes Anna, Paparászkó Gyuláné, Schimannovszky Rozália, Berényi Istvánné Pipicz Etelka, Hajnal Lajosné Frank Mária, Gombos András Ferenc, Sipos József, Podina Leontia, Dennert Miklós, dr. Megyeri Pál János, Takó Mihályné Börcsök Ágnes, Tábori Ferenc, Molnár Andrásné Vass Erzsébet, Márki Lajosné Marinkov Etelka, Fülöp János Antalné Papp Erzsébet, Bálint Ilona, Lajkó Károly, Márton Andrásné Juhász Margit, Jójárt János, Komócsin Ferenc, Szabó Ferenc, Mácsai Lajos, Gárgyán István, Mészáros Ferencné Rengei Anna, Kocsis-Savanya Kálmánné Lengyel Etelka, Bába Istvánné Bódi Mária Magdolna, Török Istvánné Dékány Ida Valéria, Kovács István Pál, Buknicz Ferenc, Gulyás István, Magony János, Kern Ilona Ida, Petrács Pál, Mészáros Jánosné Bóka Julianna, Pap Jánosné Ábrahám Rozália, Kertész Istvánné Lévai Erzsébet Anna, Bartha József János, Bercsényi Sándorné Süli Mária, Kószegi Pál Jenőné Hegedűs Erzsébet, Szekusán László Ferenc, Rédei János, Molnár Tibor, Spies Lajos, Nagy Mihály, Császár Börcsök Julianna, Dobi László, Széll Lajosné Tanács Irén Ibolya, Medgyesi Ferencné Ilosfalvi Stefánia, Berta Jánosné Lakatos Mária Rozália, Acsai János Imre, Rozsi József, Dudás Jánosné Borbély Mária.

Gyárbezárási hullám söpört végig a megyén

Vesztes nagyvárosok

Ott lettek kevesebben, ahol öltöztetnek.

Folytatás az 1. oldalról

A megyében a legtöbb munkahely Szegeden és Váshelyen szűnt meg. A megye központjában mintegy 650, míg a szomszédvárosban 350. De érzékenyen érintette a recesszió Szentest és Szegvárt is a ruhagyár bezárásával, Makón a feldolgozóipar egyes cégeinek padlóra kerülésével.

A Csongrád Megyei Munkaügyi Központ a maga eszközeivel, munkahelyteremtő támogatásokkal teremtet új munkahelyeket, igaz, nem a régiék helyén.

Eddig 31 munkáltató vállalta, hogy a kapott állami támogatás fejében biztosítja a dolgozó hároméves foglalkoztatását, s 190 álláshelet hozott létre. Emellett a megváltozott munkaképességek foglalkoztatására 123 munkahely született. A különböző módon támogatott létszám bővítés összesített eredménye több mint 2 ezer 700 új állás 2003-ban Csongrád megyében, amely duplája a megszűnteknek. A munkanélküliség ennek ellenére magas.

FEKETE KLÁRA